

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/131/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010623
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6420010623.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 14.4.2021 v trestnej veci proti obž. T. O., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný T. O., nar. X.X.XXXX v M. nad F., trvale bytom Š. J. XXX/XX, M. nad F., t. č. v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

uznáva sa za vinného, že

v presnejšie nezistenom období od mesiaca október 2019 do dňa 17.06.2020 v priestoroch bytu na 5. poschodí na Ulici Y. č. XX v M. nad F. opakovane fyzicky napádal H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. nad F., D. hrdinov č. XXX/X, prechodne M. nad F., Y. č. 17 a maloleté deti J. B., nar. XX.XX.XXXX, V. B., nar. XX.XX.XXXX, S. B., nar. XX.XX.XXXX, všetci prechodne bytom M. nad F., Ul. Y. č. XX a to tak, že v presne nezistené dni mesiaca október 2019 udrel H. U. telefónom po tvári a vyhrážal sa jej s malým vreckovým nožíkom, že ju zabije, po čom H. U. z obavy o svoj život a zdravie odišla z bytu, následne dňa 17.06.2020 v čase okolo 12:30 hod. v priestoroch bytu na adrese Žiar nad Hronom, Ul. Y. č. XX, kde sa zdržiaval s H. U. a maloletými deťmi, so zapálenou cigaretou smeroval na oko maloletého V.B., nar. XX.XX.XXXX a jeho líce s úmyslom cigaretu mu na týchto častiach tela uhasiť, čomu v oboch prípadoch zabránila H. U., následne rukou škrtil maloletého V. B., nar. XX.XX.XXXX a druhou rukou mu tlačil cigaretu do úst, čomu opäť zabránila H. U., rukami fackal na tvár mal. S. B., nar. XX.XX.XXXX potom, ako si pýtal jesť, následkom jeho konania museli odísť mal. V. B., nar. XX.XX.XXXX a mal. S. B., nar. XX.XX.XXXX z bytu, po čom obvinený ničil zariadenie bytu, pritom vulgárne nadával tam prítomnej H. U., sa vyhrážal, že dopichá všetkých nožom, vykrikoval, že ju zabije, že ju tam nechce, tlačil jej krabičku cigariet do úst, fackal ju na tvári, päšťou ju udrel do strany brucha aj napriek tomu, že je tehotná, kde následkom takého konania z obavy o svoj život a zdravie musela z bytu odísť aj H. U., pričom uvedeným konaním spôsobil poškodeným podliatiny na tele, ktoré si nevyžadovali lekárske ošetrenie, no tohto konania sa dopúšťal najmä v čase, keď bol pod vplyvom alkoholu,

t e d a

- pokračovacím konaním sa inému vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, násilím, na viacerých osobách a na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

- pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a/, písm. d/ a písm. j/ Tr. zákona a § 139 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podala dňa 4.12.2020 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 2 Pv 212/20/6613 zo dňa 4.12.2020 na obvineného T. O., nar. X.X.XXXX v M. nad F., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad F. vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného T. O.; výsluchom svedkyne poškodenej H. U., mal. poškodených H. U. a T. U.; výsluchom svedkov P. W., P. S., T. T., Mgr. K. J., N. U., Ing. H. M. a znalca Mgr. P. U.; prečítaním znaleckých posudkov o vyšetrení duševného stavu obvineného, ako i poškodených súdnej znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. H. U. pod č. 183/20, č. 184/20, č. 185/20 a č.186/2020 a znaleckých posudkov z psychologických vyšetrení obvineného a poškodených znalca z odboru psychológie Mgr. P. U. pod č. 70/20, č. 71/20, 72/20 a č. 73/2020, podľa § 268 ods. 2 Tr. por., so súhlasom obžalovaného a prokurátora; oboznámením fotografií zo spisu podľa § 270 ods. 2 Tr. por., ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný T. O. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že sa cíti byť nevinný. Vypovedal, že normálne spolu žili s poškodenou a všetko bolo v poriadku. On chodil do práce a snažil sa finančne zabezpečiť ženu i deti. To, že poškodenú podvádzať bola chyba, to ľutuje. V ten deň 17.6.2020 sa s ňou pohádal a dal jej jednu facku, to bolo všetko. Deťom nič nepálil, žiadne cigarety ani ich palicou nebil. Nikdy sa nevyhráždil. Voči deťom sa správal normálne ako otec, brával ich von. Keď boli zlí, ako deti, že robia zle, udrel ich po riti. Dal im všetko čo mohol. V ten deň, čo ho zadržali, prišli policajti za ním domov, že ich zbil. V ten deň sa pokazil žene varič, tak volal šéfovi, dal mu 50,-Eur. Išiel s družkou kúpiť varič. Po ceste mu kúpila víno, pivo a išli spolu domov. Potom sa pohádali kvôli tomu, že mu vypisovala G. S.. S ňou ju podvádzať. Potom ako ho poškodená strkla, tak jej dal slabú facku a to bolo všetko. Potom si ešte púšťal pesničky. Ona sa zobrala a odišla k jeho mame. Deti boli doma, najstaršia bola u svokry. On balil veci. Normálne zaklopal mame na dvere a tam jej ich nechal. Žiadne kopance ani nič, pekne zabúchal a išiel k sebe domov. Tam ďalej vypisoval s G. S.. Ráno mu klopala žena s deťmi, ale mu bolo zle, tak im neotvoril. A potom išla na políciu. Ona si myslela, že išiel do Handlovej za G. S.. Pošk. H. U. sa mu chcela pomstiť za to, že ju podvádzať. Ona nevedela, že je doma, lebo dvere boli zavreté. Deťom nič zlé neurobil, nič z toho, čo je uvedené v skutku. Ohľadne požívania alkoholu uviedol, že pil hlavne pivo, väčšinou každý deň, niekedy i 2-3 pivá. Sem tam bolo aj víno, tak raz za týždeň, dva týždne, mesiac. Pálenku už obmedzil a prestal hrať aj automaty. Keď si vypije, správa sa ako normálny človek. Na otázku či býval niekedy agresívny pod vplyvom alkoholu odpovedal, že niekedy. Keď niekto začne vyrývať, že je buzerant, tak mu odpovie na to. Na otázku či sa stalo, že si vypil a nepamätal si čo robil odpovedal, že bolo to málokedy, tak dvakrát do roka. On sa nikdy nevyhráždil svojej matke ani svokre, a to ani vtedy ak mal vypité. Myslí si, že deti ho majú radi. Na otázku či boli deti svedkami ako sa hádajú s družkou odpovedal, že sem tam áno. Toho dňa 17.6. nebol u nich niekto iný doma okrem členov rodiny. Svokra prišla, zobrala dcéru a išli preč. Nikto iný u nich nebol. Doma nerozbiť žiadny nábytok, ani televízor, nič. Keď zostal sám v byte, tak písal frajerke, popíjal pivo a víno, púšťal si hudbu na telefóne. Na otázku či voči poškodenej niekedy použil nejakú zbraň, odpovedal, že určite nie. S poškodenou sa občas hádali kvôli tej G. S. a kvôli tomu pivu. Žena mu hovorila, aby nepil. Sem tam mu nadávala, povedala mu do buzerantov a takéto veci, tak si sem tam vymenili názory. V byte na Ul. Y. začali bývať asi v septembri - októbri 2019. Mal uzavretú nájomnú zmluvu s prenajímateľom T.. Na otázku či niekedy vyhodil družku z bytu odpovedal, že nie, len v ten menovaný deň. S družkou sú

spolu 14 rokov. Majú spolu štyri deti - vo veku 10, 11, 5 rokov a 2 mesiace. On zabezpečoval rodinu. Pracoval stále. Chodil na brigády u J. L., to bolo od januára 2020. U L. to bola dohoda, niekedy odrobil 5 hodín, niekedy 10 hodín za týždeň a niekedy nič, že ho čakal, ale neprišiel po neho. Keď nemal robotu, tak išiel cez druhého, napr. robil cez N. E., na také pomocné roboty. S tým robili aj v Bratislave, Bystrici, kde zateplovali. Zarobil tak 500 - 600,-Eur mesačne. Mal aj dlhodobejšie zamestnanie - firma Remeslo, Stroj, tam robil tak vyše dvoch rokov na zmluvu. Potom ešte robil v Mochovciach asi 4 mesiace, kde robili aj so ženou. V tých Mochovciach a Remesle vtedy zarábala tak 500 - 700,-Eur. Žili ako rodina z toho čo zarobil on, nemali iný príjem. Sem tam mu vypomáhala mama, že mu dala 20, 50,-Eur. Na otázku kedy H. U. zistila, že má priateľku v Handlovej, odpovedal, že bolo to keď prišiel z Nemecka v októbri 2019, keď sa išli páliť na cintorín sviečky. Priateľka G. S. bola u neho doma jeden deň a na druhý deň ju poslal domov, že ukončuje ten vzťah. Ale ho neukončil. V Nemecku bol od septembra. Medzitým bol raz doma, čo spomínal, kedy sa pálili sviečky. Potom sa vrátil v decembri. Vzťah s G. S. ukončil kvôli tomu, že nechcel opustiť deti, že sa chcel postarať o ne, tak jej dal pokoj, ale potom mu ona začala zase vypisovať, tak chodil sem tam za ňou do Handlovej a stále si s ňou vypisoval. Žena o tom nevedela. Vedela o tom až potom, keď mu pozrela telefón a také veci. Potom sa mu vyhrážala, že má ísť za ňou, že ona si ide vybaviť útulok pre slobodné mamičky. To mu vravela tak mesiac skôr. Kvôli tej nevere. Útulok si nevybavila, lebo že má dať pokoj, tak jej povedal, že už S. nebude písať. On ľutuje to svoje správanie, že mal prestať piť a mal sa viac venovať deťom aj žene a nemal ju podvádzať. Na otázku či sa niekedy stalo, že by družku chytil za vlasy a udrel o stenu, udieral ju pästou do brucha, odpovedal, že nie. Toho 17.6.2020, keď malo dôjsť ku konfliktu, dal poškodenej facku. Ako ho ona strčila, tak sa postavil a dal jej slabú facku. Na tvár ju zasiahol. Na otázku ktoré deti boli doma toho 17.6., kedy došlo ku konfliktu medzi ním a družkou odpovedal, že sa mu zdá, že asi Y. a T.. Pokiaľ vypovedal, že prišla svokra a zobrala dcéru, či to bolo pred tým konfliktom alebo až po odpovedal, že po. Nevie teda povedať, či dcéra bola doma počas konfliktu.

Svedkyňa poškodená H. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že všetko to čo vypovedala voči obžalovanému krivo vypovedala. Na základe toho, že ju druh podvádza. Žijú spolu 14 rokov, majú spolu štvrté dieťa. V tom čase bola ešte tehotná, keď mu prišla na to, že ju podvádza. V telefóne mu našla správy o tom, že ju podvádza. Bola asi v 5. mesiaci. Všetko toto bolo z pomsty. Bola zúfalá, chcel ju opustiť, chcel odísť možno a tak to riešila takto. Na druhý deň potom ako ho zobrali, išla to stiahnuť, kde policajti ju odbil, že sa nedá nič s tým robiť. Potom išla znovu, kde pani vyšetrovateľka jej dala znovu termín výsluchu, tak znovu vypovedala. Veľmi ľutuje, že mu takto ublížila. Deti sa na neho stále pýtajú, že kedy oco príde. Stále sú v kontakte, volajú si, píšu. Ona si myslela, že ho len zoberú, vypočujú a nejakú potrestajú, ale nechcela, že 8 mesiacov bude od nich preč. Všetko si vymyslela. Čo sa týka požívania alkoholu obžalovaným, to bolo len výnimočne, keď mala narodeniny, meniny, na Silvestra, rodinná oslava a pod.. Pil niekedy vodku, víno s malinovou, sem tam pivo. Nikdy nevypil toľko, že by nevedel o sebe. Čo sa týka fyzických útokov, či už na ňu alebo na deti, nikdy nebil ju ani deti. Deti naviedla ona na to, aby vypovedali tak ako vypovedali. Povedala im čo majú povedať a oni sa to naučili. Sľúbila, že im kúpi hračky. Na otázku či toho 17. júna obžalovaný doma rozbíjal nábytok odpovedala nie, lebo potom ku nim prišiel aj policajný znalec, kde si fotil všetko - balkón, byt a bolo zistené, že nič nebolo rozbité. Na otázku či pri tom konflikte obžalovaný používal nôž, sekeru alebo niečo podobné odpovedala, že nič len mobilný telefón, ktorý mu z ruky zobrala. Nedošlo k nijakému zraneniu, nebola tam žiadna krv. Toho času bývajú s deťmi u jej matky na Kortíne, kde nie sú dobré podmienky. Predtým bývali spolu s obžalovaným v byte na Ul. Y. K.. chodil do roboty. Chodili aj spolu do roboty v Mochovciach. Hneď potom ako skončili, išiel na živnosť pracovať - lesnícke a murárske práce. Predtým skoro tri roky pracoval v Remesle. Obž. jej peniaze dával, ona hospodárila, mala bankomatovú kartu. Na otázku ktoré deti boli doma, keď došlo k tomu konfliktu dňa 17.6., odpovedala, že v tom čase boli doma len oni dvaja. Deti boli vonku s mamou. Na otázku, aby bližšie popísala spolužitie s obžalovaným v období ako je vymedzené v obžalobe uviedla, že ich spolužitie bolo normálne. Žili v spoločnej domácnosti celých 14 rokov. Je pravda, že obž. bol aj v Nemecku, aby zarobil. To bolo v zime, asi tak október, november a december 2019. V decembri sa vrátil domov pred Mikulášom. Zistila, že ju podvádza, našla mu sms-ky v telefóne. Z toho vyčítala, že niekoho má. To sa dozvedela niekedy v októbri, novembri, nevie už presne. Obž. v ten deň 17.6.2020 prišiel domov z roboty okolo tretej, štvrtej. Telefón si položil a išiel sa osprchovať. Na telefón prišla sms-ka a ona si ju prečítala. Z tej sms-ky vyčítala, že ju podvádza, že niekoho má. Prišlo jej to zle, bola v šoku, dostala skrat. Chcela sa mu pomstiť, tak išla k policajtom. Pamätá si meno G. S.. Cítila sa ukrivdená. Myslela si, že ju chce opustiť. Obž. vyšiel zo sprchy a pýtala sa ho, čo to má znamenať. Tvrdil, že nič, nič. Ona ho stále provokovala, že niekoho má, ukázala mu tú sms-ku, že čo to má znamenať. On jej povedal, že nič, je to len kamarátka. Ona mu neverila a chcela mu telefón rozbiť. Vyprovokovala ho tým, že mu

stále tvrdila, že má a má a on si tvrdil svoje a to ju naštválo. Potom teda išla na políciu. Na otázku či sa jej obž. niekedy v tom období vyhrážal ublížením na zdraví, zabitím, odpovedala, že nikdy. Na otázku či bolo nejaké fyzické napadnutie, útok, odpovedala, že nie, ani toho 17.6.. Na otázku prečo potom boli po tejto udalosti na lekárskej prehliadke odpovedala, že si to vyžiadala polícia. V čase toho konfliktu dňa 17.6. boli všetky tri deti s mamou vonku. Na otázku prečo teda boli na vyšetrení aj deti, odpovedala, že to policajť vyžiadal, že či majú modriny a tak, ale nemali žiadne modriny. Následne na otázku či jej dal obžalovaný facku odpovedala, že áno dal, ale kvôli tomu, že ho vyprovokovala, tie sms-ky na telefón čo mu prišli, že si ich čítala. Hádku vyprovokovala ona. Nebola to silná facka, tak to nebrala tak, že ju udrel. Na otázku, že podľa spisu bolo trestné oznámenie podávané dňa 18. júna o 10.45 hod., čo dovtedy robila, odpovedala, že dovtedy boli doma. Trošku sa vadili, ale to stále ona provokovala. Stále chcela, aby sa k tomu priznal, stále mu chodili sms-ky. Ona už bola z toho na nervy. Obž. išiel ráno do roboty a ona išla na políciu. Bola celý čas doma v byte a deti boli s jej matkou. Toho 17.6. obž. bol triezvy, nevidela ho piť. Na otázku kedy deti naučila tie výpovede, ako sama uviedla, keď bola vypočutá o 16.50 hod. a deti hneď potom, odpovedala, že proste povedala deťom čo majú povedať. Cestou si sadli na lavičku a ona im povedala, H., T., takto musíte vypovedať. Hneď na druhý deň ráno ako druhá zadržali išla na políciu stiahnuť výpoveď a chcela, aby ho pustili z CPZ-ky, ale policajť ju odbil. Na otázku či riešila cez sociálny odbor alebo z vlastnej iniciatívy nejaké iné bývanie, útulok, odpovedala, že áno riešila, ale len z toho dôvodu, že nechcela byť u svojej matky. Sú to nevyhovujúce podmienky pre deti. To bolo možno v júli, auguste 2020, predtým nie. Nikdy predtým nebola v útulku, teraz prvýkrát a tam ani neboli dlho. Pán F. jej poskytol takúto príležitosť, či chce, tak povedala, že chce a išla. Keď uvádzala v prvej výpovedi, že bola u svokry a tam prespala, odpovedala, že bola doma, možno ak na chvíľu išla von, ale nikde neprespala, niky nešla z domu preč, neprespala nikdy u svokry ani u mamy, určite neutekala z domu aj s deťmi. Na otázku, keď vo výpovedi uvádzala, že riešila útulok, pričom ide o výpoveď z 18.6.2020 teda, že sa zaujímala o útulok na úrade práce ešte pred letom v čase, kedy mali bývať s obžalovaným a deťmi, aby vysvetlila prečo, keď teraz podľa nej nemala dôvod niekde ísť, odpovedala, že v tom čase sa o útulok nezaujímal. Ak sa pýtala, tak len na nejakú možnosť, lebo to chcela vybaviť pre kamarátku. Na otázku prečo vo svojej prvej výpovedi neuviedla nič ohľadne spomínanej nevery, odpovedala, že chcela sa druhovi pomstiť, chcela mu ublížiť, tak preto tú neveru tam nespomenula. Všetko si vymyslela, obž. nikoho netýral, nerobil im nič z toho, čo tam uviedla. Klamala vo všetkom čo tam uviedla.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obž. T. O. svoju vinu jednoznačne popieral a pripustil len to, že sa s poškodenou občas hádali, najmä keď bol pod vplyvom alkoholu a ona mu nadávala do buzerantov, avšak nikoho netýral, nevyhrážal sa jej, ani deťom a taktiež voči nim nepoužil žiadne fyzické násilie, zbraň ani nič podobné. Hádali sa kvôli tomu, že pil a potom, keď družka zistila, že ju podvádza s G. S., pretože je žiarlivá. Toho dňa 17.6.2020 ho poškodená strčila a on jej dal slabú facku, inak sa nestalo nič. Pošk. H. U. staršia pred súdom vypovedala, že jej prvá výpoveď na polícii zo dňa 18.6.2020 bola nepravdivá, vymyslená, pretože sa chcela svojmu druhovi pomstiť. Dozvedela sa o jeho nevere. Žili spolu 14 rokov, majú tri deti a bola zasa tehotná, tak sa cítila ukrivdená a myslela si, že ich chce druh opustiť. Mal. deti potom vypovedali tak, ako ich naučila čo majú povedať. Následne sa rozhodla všetko stiahnuť, lebo klamala a druhá krivo obvinila.

Obdobne i mal. deti H. U., nar. XX.X.XXXX a T. U. na hlavnom pojednávaní vypovedali zásadne inak ako pri výsluchu na polícii dňa 18.6.2020. Spolužitie so svojím otcom obaja popisovali ako veľmi dobré, bezproblémové s tým, že matka im pred výsluchom povedala čo majú na polícii vypovedať. Bol to teda matkin výmysel, pretože žiarlila, lebo otec mal frajerku a sľúbila, že im kúpi hračky. V prípravnom konaní mal. H. U. okrem iného uvádzala, že v ten deň 17.6. otec najprv udrel mal. T., mama si ho zastala, tak udrel aj ju. Potom išiel von, kde zase pil. Oni šli ku starkej, on tam kopal do dverí a starká sa veľmi zľakla, plakala. Mame vykrikoval, že čo je ona za matku a vyhrážal sa, že zabije starkú. Mamu udrel do brucha päťou, aj na tvár. Potvrdila, že otec chcel na mal. T.ovi, resp. na jeho jazyku zahasit' cigaretu. Mamu opäť udrel do brucha, vulgárne jej nadával. Vyhrážal sa mame aj starkej, že ich zabije. Potvrdila, že otec doma rozbíjal nábytok, niekedy zbil matku aj mal. V. B. udrel. Stávalo sa aj to, že so súrodencami a mamou museli odísť a spali u starkej. Otec je opitý skoro každý deň a vtedy chce každého biť. Pred súdom mal. H. U. naopak vypovedala, že otec sa správal skvele ku nim ako aj k mame. Chodili hrávať

futbal s otcom, mama chodila na nákup, hrávali sa. Keď bol otec v práci, chodievali aj ku starkej z otcovej strany a na chatu. Otec nepil, ak len trošku, keď bola oslava. Na otázku čo sa stalo ten deň, keď zobrali otca policajti odpovedala, že sa hrali futbal a iné nič. Futbal hrali každý deň. Otec na nich nekričal. Na otázku či sa u nich používali nadávky, či sa stalo, že by niekto niekoho udrel alebo sa niekto vyhrážal odpovedala, že nie. Po prečítaní časti jej výpovede z prípravného konania sa vyjadrila, že všetko to bol výmysel. Mama ich nahovorila, lebo oco má frajerku a žiarlila. Teraz bývajú u starkej v osade Kortína. Lepšie sa bývalo, keď boli s otcom. S otcom mali všetko, hrávali futbal, chodili von, bola s otcom sranda. Toho 17.6. sa podľa nej nestal žiadny incident. Boli vonku hrať futbal na lúke, teda deti, oco a ešte strýko. Mama bola doma, varila. Futbal hrali do večera a potom išli domov. U starkej boli večer, chvíľku, niečo jej išli zaniešať a hneď domov. Otec bol doma a spal. V ten deň bol tam aj brat T., boli spolu celý čas, aj futbal hrať, aj potom doma. So starou matkou vonku neboli. Otec ju nikdy neudrel, ani nemala modrinu. Mal. T. U. pri výsluchu dňa 18.6.2020 zasa uvádzal, že otec začal piť a udieral mamu. Potom aj mal. Y., mal. H. i jeho. Chcel na ňom, na jeho jazyku zhasiť cigaretu. Potom šli k starkej. Starkej volal, vyhrážal sa jej, že ju zabije, kopal do dverí, chcel vyraziť dvere. Mamu udrel do brucha päšťou. Stávalo sa, že keď mal vypité, tak ich bil rukami aj palicou. Niekedy mal modrinu, tiež mal. H.. Niekedy sa im otec vyhrážal, že ich zabije všetkých. Otec je takýto, keď je opitý. Otca sa bojí a myslí si, že by im mohol aj ublížiť. Pred súdom maloletý tvrdil, že s otcom žili dobre. Hrávali futbal. Otec chodil do roboty, cez týždeň aj cez víkend. Robila aj mama. Keď boli obaja v robote, tak on bol u starkej na Kortíne. Otec sa ku nim správal dobre. Otec si zvykol vypiť len na oslave, inak nie. V ten deň čo otca zobrali policajti si už nepamätá. Otec ich nebil, nekričal, nevyhrážal sa nikomu. Rodičia sa nebili, nehádali sa, ani nikto nikoho nezranil. Pred policajtom vypovedal inak, lebo to ho mama nahovorila, aby to povedal, lebo oco má frajerku, že mu kúpi hračky. Aj mu kúpila autíčko. Jeho vzťah s otcom je dobrý, venoval sa mu, hrávali futbal, chodili von na hojdačky. V ten deň 17.6. sa nestalo nič, mama išla na políciu, lebo otec mal frajerku a mama žiarlila. On bol v ten deň so starkou a keď prišiel domov, bola mama sama doma. Sestra H. bola doma tiež, nebola s ním. Išli aj za starkou na poschodí - on, mama a H.. Otec išiel voľakde, asi do roboty. Potom prišiel z roboty domov.

V rámci konania boli tiež realizované psychologické vyšetrenia obvineného a poškodených. Súdny znalec Mgr. P. U. pred súdom vypovedal, že čo sa týka výpovede poškodenej, všeobecná vierohodnosť je u nej zachovaná. Intelekt má v pásme populačnej subnormy. Pamäťové schopnosti podpriemerné, ale v zásade je schopná zapamätať si to čo prežila aj to adekvátne reprodukovať. Čo sa týka zmeny jej výpovede, tam sa jedná o špecifickú vierohodnosť, že nakoľko je/bola motivovaná vypovedať určitým spôsobom. Pri tej prvej výpovedi, tá je detailná a spontánna. Neboli tam žiadne výhrady k tomu, že by táto výpoveď bola prevedená pod nejakým nátlakom. Popisovala spontánne kopu detailov, emocionálnych stavov. Vypovedala, že sa rozhodla ísť na políciu, pretože mala strach o seba a že by obž. mohol ublížiť deťom. To bola primárna motivácia vypovedať. Pri tej druhej výpovedi na polícii 26.8. došlo k úplnej zmene vypovedania o skutočnostiach, ktoré sa mali udiať. Rovnako popisovala skutok aj pri znaleckom vyšetrení a v podstate ten istý obsah zreprodukovala na hlavnom pojednávaní. V znaleckom posudku sa k tomu vyjadroval, že motivácia mohla byť spôsobená zmenou ekonomickej situácie rodiny, nevytlúčil ani nejaké tlaky zo strany komunity, ktorým mohla byť poškodená ovplyvnená. V rámci jednoduchšej osobnostnej štruktúry a zníženého intelektu je náchylná k sugestibilitate a ovplyvniteľnosti. Podľa výsledkov aktuálneho vyšetrenia netrpí žiadnymi príznakmi, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Čo sa týka mal. detí, taktiež ich výpovede na polícii boli spontánne s množstvom detailov. Pri znaleckom vyšetrení a pri vypovedaní pred súdom už tvrdili niečo úplne iné, aj čo sa týka pocitov a postojov k otcovi, tie boli diametrálne odlišné oproti tomu čo vypovedali na polícii. V prvej výpovedi popísali, že k tým útokom na ne a na matku malo dochádzať. Obidve deti to boli schopné popísať detailne, obširne, spontánne. Motív prečo zmenili výpoveď je podobný ako u matky, že sú u starej matky Pod Kortínou, nie sú tam spokojné, nepáči sa im, chcú zmeniť prostredie. Otec im do telefónu povedal, že kúpi byt vo Zvolene. Deti tomu veria, tešia sa na to, keď otec príde domov, že budú bývať inde, zlepšia sa ich ekonomicke, sociálne podmienky. Konštatoval, že je veľmi nepravdepodobné, že deti s takouto intelektovou výbavou a s takými pamäťovými schopnosťami a osobnostnou výbavou by si dokázali vymyslieť a spontánne vypovedať v takom obširnom rozsahu o niečom čo v skutočnosti nezažili alebo, že by sa to dokázali tesne pred výpoveďou naučiť. Deti majú subnormný intelekt, pamäťové schopnosti sú insuficientné. Čo sa týka povahovej výbavy, nemyslí si, že majú dostatočnú fantáziu na to, aby si dokázali niečo také vymyslieť. A keby aj došlo k nejakému ovplyvňovaniu, tak si toľko detailov nezapamätajú. Čo sa týka obvineného a užívania alkoholu, podľa svedeckých výpovedí dochádza pod vplyvom alkoholu u neho ku zmene správania, dochádza k verbálnym a brachiálnym atakom. Na otázku, že mal. H. U. vypovedala, že obv. v byte všetko rozbíjal, potom sa rezal, že sa mala liať krv a na balkóne bolo plno krvi... čo ale nebolo zistené pri ohliadke, odpovedal, že nie je kompetentný sa vyjadrovať k

tomu čo sa naozaj stalo, čo dieťa naozaj prežilo. Tie detaily sa môžu odlišovať. Dieťa mohlo niektoré veci aj zveličiť alebo popísať trochu inak ako sa stali. Čo sa týka elementárnych detailov, tieto deti vypovedali v podstate rovnako. Boli tam nejaké nezrovnalosti, keď sa napríklad T. pýtali či videl ako otec niečo nerozbíja, tak on najprv hovoril, že videl, potom že to iba z balkóna počul od starej mamy. Detaily môžu byť popisované inak. Boli to také detské výpovede a v zhode s ich intelektovou výbavou. Takisto tam môže emocionálny vplyv zohrávať určitú úlohu. Dieťa v takom veku a s takou intelektovou výbavou nie je schopné celkom dobre rozlíšiť to čo samo skutočne zažilo a to čo bolo reprodukované inými osobami a môže sa to v detskej interpretácii toho zážitku prelínať alebo zlievať, čiže niečo zažilo samo a niečo počulo a po určitej dobe nemusí už celkom dobre odlišovať, že čo bolo jeho skutočný zážitok a čo bola nejaká reprodukováná interpretácia tej udalosti. Čo sa týka výpovedi maloletých poškodených H.y a T., všeobecná vierohodnosť je mierne oslabená jednak nižším intelektom a nízkymi mnestickými funkciami t. j. nízkou úrovňou schopnosti zapamätania. Čo sa týka špecifickej vierohodnosti, tá motivácia meniť výpoveď môže spočívať v tom, čo už naznačil, že ekonomická situácia rodiny sa veľmi zmenila. Otec chodil do roboty a zrejme nejaké prostriedky do rodiny dával, keďže mali kde bývať, platili nájomné a zrazu nemali nič a boli presťahovaní do prostredia, kde nechceli byť. Obidve deti sú ľahko manipulovateľné, sugestibilné, nemajú problém vypovedať akokoľvek. Na otázku ohľadne následkov u poškodených odpovedal, že dôležitú úlohu tam zohráva adaptabilita poškodených, teda akú schopnosť majú vyrovnávať sa so záťažou a ako dlho doznievajú účinky nejakého správania, ktorému boli vystavení. U všetkých poškodených konštatovali, že majú dobré adaptačné schopnosti a v čase vyšetrenia nenašli nejaké príznaky, ktoré by boli v súvislosti s tým, čo sa obžalovanému kladie za vinu.

Podľa záverov znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. H. U. (ZP pod č. 186/2020 na č.l. 140 - 170 spisu) bolo preukázané, že u obvineného bolo zistené škodlivé, opakované, maladaptívne zneužívanie alkoholu s problémovým správaním v stavoch opitosti. V čase inkriminovanej udalosti išlo o akútnu intoxikáciu alkoholom, ľahkú opitnosť jednoduchého rázu. Jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli ľahko znížené, a to výlučne nechorobným vplyvom požitého alkoholu. Požitie alkoholu u obvineného zvýšilo jeho pohotovosť konať impulzívne, nezdržanlivo, zvýšilo u neho dráždivosť, konfliktnosť, oslabilo zábrany, znížilo prah reagovať agresívne na slovnej aj fyzickej úrovni. U obvineného nebol zistený syndróm závislosti od alkoholu ani duševná porucha, či choroba. V prípade ak bude obvinený na slobode dodržiavať prísnu abstinenciu od alkoholu, nebude jeho pobyt z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti boli len ľahko, forenzne nevýznamne znížené, a to výlučne vplyvom jednoduchej intoxikácie alkoholom. Obvinený mohol rozpoznať nebezpečenstvo aj protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a jeho ovládacie schopnosti boli tiež znížené len ľahko, vplyvom užitej látky, ktorá nemala na neho chorobný účinok. Obvinený je schopný v plnej miere chápať zmysel trestného konania.

V prípravnom konaní sa ďalej realizovalo psychiatrické vyšetrenie svedkyne poškodenej H. U. a mal. detí H. U., T. U. a Y. U. (znalecké posudky vypracované znalkyňou z odvetvia psychiatrie MUDr. H. U.). Zo záverov znaleckých posudkov vyplýva, že u pošk. H. U. staršej nebola v súčasnosti ani v minulosti zistená žiadna forenzne významná duševná choroba ani porucha. Jej vnímanie prežitých udalostí nie je chorobne ovplyvnené a jej konanie nie je ani nebolo chorobne determinované. U posudzovanej pošk. nie je prítomný syndróm týranej osoby. Syndróm týranej osoby, ale ani iné príznaky (symptómy), ktoré by mohli vzniknúť v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom ani u maloletých detí neboli znaleckými vyšetreniami zistené.

Čo sa týka ďalších svedeckých výpovedí, svedkyňa P. W., matka poškodenej v podstate vypovedala, že s obž. T. om O. m v styku až tak neboli. Ona navštevovala deti, keď rodičia chodili do roboty. Deti boli doma a chodili aj ku nej, rodičia boli v robote a prišli večer. Teraz v súčasnosti je dcéra u nej aj s deťmi. Je pravda, že dcéra bola v útulku asi mesiac - dva. Ohľadne spolužitia jej dcéry s obžalovaným sa nevie vyjadriť, lebo dcéra ani deti sa jej nezdôverovali. Oni na Ul. Y. bývali asi dva roky, nevie presne. Dcéra sa jej nesťažovala, ani deti a ona sa nestarala do ich súkromia. Osobu menom G. S. nepozná. Na otázku či bola svedkom nejakého nevhodného správania obžalovaného voči jej dcére alebo mal. deťom odpovedala, že nie. Vie, že obžalovaný si zvykol vypiť, keď bola dáka oslava, ale nevie či pil veľa alebo málo. Doma s dcérou a deťmi bývajú v chatke, čo je jedna miestnosť a bývajú tam ona, mama, jej sestra, sestrin syn a poškodená s deťmi. Peniaze majú, lebo dostáva dcéra, jej matka a tiež ona. Na otázku aký bol podľa nej vzťah mal. detí a otca - obžalovaného, odpovedala, že deti majú otca radi, to môže povedať, lebo ho spomínajú aj doma. Svedkyňa P. S. vypovedala, že bola susedou obžalovaného a poškodenej.

Býva v bytovke na Ul. Y. na tom istom poschodí o dva byty ďalej. Vzťah k obžalovanému nemá žiadny, osobne ho nepozná. Vie, že býval so ženou a dvomi alebo tromi deťmi, avšak ho nejako neregistrovala. Má aj problémy s očami, nevidí dobre, tak len ak ho stretala niekde na chodbe, pri výťahu. Rovnako čo sa týka H. U.. Vie, že potom ako tam bola polícia ešte nejaký čas tam bývala, ale sa odsťahovala. Nebola nikdy svedkom nejakého incidentu medzi nimi. V tom paneláku je dosť veľa kriku, dosť sa to tam ozýva, tak sa nedá povedať odkiaľ to ide. Má bezpečnostné dvere, takže keď je v izbe, nepočuje čo sa deje na chodbe. Svedkyňa H. O.vá, matka obžalovaného využila právo na odopretie výpovede.

V kontexte s výsledkami znaleckého vyšetrenia poškodených ako i ďalšími dôkazmi (najmä listinné dôkazy i výpovede svedkov - príslušníkov Policajného zboru) súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že podstatná zmena výpovede poškodenej H. U., staršej je celkom zjavne motivovaná snahou pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok. Tvrdenia poškodenej, že si všetko vymyslela iba z dôvodu, že obž. jej bol neverný a chcela sa mu pomstiť súd považuje za vykonštruované. O údajnej nevere sa mala dozvedieť ešte niekedy koncom októbra, začiatkom novembra 2019, pričom trestné oznámenie podávala v júni 2020. V tejto súvislosti boli vypočúvaní pred súdom aj príslušníci polície z OR PZ M. nad F.. J.. J. potvrdila, že ju poškodená osobne ani telefonicky nekontaktovala v prípravnom konaní s tým, že by chcela znovu vypovedať. Svedkyňa prijímala trestné oznámenie H. U. a túto aj vypočúvala ako poškodenú, pričom výsluch je tiež zaznamenaný na kameru. Obdobne svedok Z.. M. vypovedal, že ho nekontaktoval nikto z poškodených, že by chcel znovu vypovedať. Obž. T. O. si pamätá, nakoľko robil prvotné úkony zadržania, výsluch zadržaného a výsluch dvoch mal. detí H. a T.. Poškodenú H. U. staršiu nevypočúval. Príslušníci PZ prítomní pri ohliadke miesta činu - bytu na Ul. Y. XX v M. nad F., kpt. T. T. a npor. N. U. vypovedali, že byt podľa nich vyzeral ako uprataný, nebolo tam nič rozbité ani porozhadzované. Byt bol prakticky v neporušenom stave. Ak tam k niečomu predtým došlo, bolo to poupratované. Bola tam vtedy prítomná poškodená a obžalovaného rodina. Ohliadka bola prítom podľa zápisnice vykonaná až dňa 19.6.2020 od 12.30 hodiny (zápisnica na č.l. 359 - 361 spisu + fotodokumentácia). Svedok kpt. T. na otázku či pošk. H. U. bola za ním na druhý deň, že chce zmeniť výpoveď, odpovedal, že bola. Prišla za prítomnosti rodiny obžalovaného. Skôr mu to prišlo tak, že neprišla dobrovoľne sama od seba. Ona to chcela všetko stiahnuť, zrušiť čo povedala v zápisnici o trestnom oznámení a výpoveď, čo vypovedala ako poškodená. Vysvetlil jej, že stiahnuť sa to nedá a bude sa pokračovať v zákonomom procese.

Rovnako pred súdom zmenili výpovede i mal. poškodení H. U. a T. U., ktorí tvrdili, že to čo uvádzali pri výsluchu na polícii ich mala naučiť matka, a to krátko pred týmto výsluchom. Takémuto vysvetleniu súd neveril, nakoľko aj s ohľadom na osobnostnú a mentálnu výbavu maloletých je vylúčené, aby to bolo reálne možné. Naopak ich výpovede pred súdom boli zjavne naučené, keď obaja stále opakovali, že s otcom hrali futbal a žiadny incident sa neudial, no ich vyjadrenia o tom kde boli a čo robili počas dňa 17.6. boli diametrálne odlišné a tiež rozporné s výpoveďou poškodenej - ich matky zo dňa 18.6.2020 ako aj s výpoveďou samotného obžalovaného. Poškodená H. U. staršia okrem iného vypovedala, že v čase skutku boli doma všetky tri deti t.j. H., T. i Y., pričom obž. bol doma, nebol v robote ani vonku s deťmi hrať futbal. Ani obžalovaný nepotvrdil, že by toho dňa bol s deťmi vonku hrať futbal. Ako vierohodné a pravdivé (s prihliadnutím na vyššie konštatované výsledky znaleckých vyšetrení a nízky vek mal. detí) súd vyhodnotil výpovede z prípravného konania, kedy maloletí boli vypočutí bezprostredne po incidente, ktorý sa stal dňa 17.6.2020 a neboli motivovaní vypovedať určitým spôsobom a v záujme niektorého z rodičov.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa záveru súdu nebolo preukázané, že obžalovaný T. O. sa dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, tak ako mu kladie za vinu obžaloba, avšak svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a/, d/, j/ Trestného zákona a § 139 písm. a/, b/, c/ Tr. zákona, keďže sa inému vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, násilím, na viacerých osobách a na chránenej osobe - dieťaťi, tehotnej žene a blízkej osobe. Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu,

násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť. Zo skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona vyplýva, že ide o konanie páchatel'a, ktoré prebieha v určitom dlhšom časovom období tzn. vyznačuje sa určitou trvalosťou a intenzitou, pričom takéto konanie týraná osoba pociťuje ako fyzické alebo/a psychické utrpenie. Takéto okolnosti však z vykonaného dokazovania neboli preukázané. Ako súd uviedol vyššie, u poškodených neboli znaleckými vyšetreniami v súčasnosti ani spätne zistené žiadne následky na duševnom zdraví, ktoré by mohli vzniknúť v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného a neboli preukázané ani následky fyzické tzn. prípadné poranenia. Ani zo súčasného postoja a vyjadrení poškodených nevyplýva, že by v dôsledku konania obžalovaného trpeli a pociťovali ťažké príkorie, naopak vyjadrovali sa o ňom výlučne pozitívne. Ku zraneniam nedošlo ani pri konflikte dňa 17.6.2020, čo vyplýva z lekárskeho správ z vyšetrení poškodenej a jej mal. detí T. a Y.a dňa 18.6.2020 v Q. Svet zdravia v M. nad F. (č.l. 370 - 377 spisu). V tomto zmysle súd upravil skutkovú vetu výroku o vine, nakoľko jednoznačne z prvej výpovede poškodenej i mal. poškodených T. a H. U. vyplynulo, že obžalovaný sa im opakovane - od októbra 2019 vyhrážal zabitím, bitkou, dopichaním nožom, kedy aj mal pri sebe vreckový nožík, vyhrážal sa tiež ťažkou ujmom na zdraví - so zapálenou cigaretou smeroval na oko mal. T. U. a pod., čo vyvrcholilo incidentom zo dňa 17.6.2020, po ktorom pošk. H. U. podala na neho trestné oznámenie. Občas zo strany obžalovaného došlo aj k fyzickému útoku, kedy pošk. H. U. staršiu udrel telefónom po tvári, dal jej facku, udrel päšťou do brucha, jednou rukou škrtil mal. T. U. a druhou rukou mu tlačil cigaretu do úst, pričom poškodeným nadával a takto konal najmä pod vplyvom alkoholu. Podľa záveru súdu celková intenzita a závažnosť tohto konania, či útokov nebola taká, aby skutok bolo možné právne kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona, avšak nepochybne sa obžalovaný dopustil pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania, pretože popísané konanie celkom jednoznačne bolo spôsobilé vzbudiť u poškodených dôvodné obavy o svoje životy a zdravie.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu páchatel'a, súd mal preukázané, že obž. T. O. má v odpise registra trestov doposiaľ 2 záznamy. Bol uznaný vinným rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/34/2008 zo dňa 23.4.2008 právoplatným dňa 23.4.2008 za prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a rozsudkom sp. zn. 3T/108/2014 zo dňa 13.1.2015 právoplatným dňa 13.1.2015 za prečin podielníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. V oboch prípadoch mu boli uložené podmienené tresty odňatia slobody, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. V období r. 2016 - 2020 má tiež evidované 4 priestupky. Pri rozhodovaní o uložení trestu súd nezistil žiadne poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti podľa § 36, § 37 Tr. zákona. Základná trestná sadzba podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. predstavuje 6 mesiacov až 3 roky. Súd po vyhodnotení osoby páchatel'a, jeho doterajšieho života, možnosti nápravy ako aj okolností prípadu uložil trest odňatia slobody pri strede zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov. Súd pritom prihliadal najmä skutočnosť, že obž. sa trestnej činnosti dopustil voči viacerým blízkym osobám, s ktorými žil v spoločnej domácnosti, a to opakovane v dlhšom časovom období. Uložený trest odňatia slobody považoval za primeraný a dostatočný na naplnenie prevýchovného i represívneho účelu trestu. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je

jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolať môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolať súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.